

73. sz. Egyezmény

a tengerészek orvosi vizsgálatáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Seattle-be, és amely 1946. június 6-án huszonnyolcadik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a tengerészek orvosi vizsgálatáról - amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1946. június 29-én elfogadja az alábbi Egyezményt, mely az "Orvosi vizsgálatról (tengerészek) szóló 1946. évi Egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény minden, a jelen Egyezmény hatálya alatt álló területen bejegyzett kereskedelmi célú teher- vagy személyforgalomban részt vevő tengerjáró hajóra vonatkozik, akár állami-, akár magántulajdonban van.

2. A nemzeti törvények és rendelkezések határozzák meg, mely esetben kell egy hajót tengerjárónak tekinteni.

3. A jelen Egyezmény nem vonatkozik az alábbiakra:

- (a) 200 bruttóregiszter tonnánál kisebb hajók;
- (b) egyszerű építésű fahajók mint a dau vitorlások és a dzsunkák;
- (c) halászhajók;
- (d) tölcsértorkolatban közlekedő hajókra.

2. cikk

Tekintet nélkül azon lépésekre, melyek az alább említett személyek egészsége védelmének biztosítása érdekében teendők, illetve azért, hogy valószínűtlenné tegyék a fedélzeten levő más személyek egészségének veszélyeztetését, a jelen Egyezmény mindenkire vonatkozik, aki bármely minőségben egy hajó fedélzetén teljesít szolgálatot, kivétel-

- (a) a személyzethez nem tartozó révkalauz;
- (b) olyan személyek, akik egy hajó fedélzetén a hajótulajdonostól eltérő személy megbízásából dolgoznak, vagy egy ilyen személy szolgálatában vannak a hajón, kivéve egy vezeték nélküli táviró vállalat alkalmazásában álló rádiós tisztet vagy a rádió kezelőjét;
- (c) a személyzethez nem tartozó utazó dokkmunkás (kikötői rakodó);

- (d) olyan személyek, akik a kikötőkben állnak alkalmazásban, és akik szokványos körülmények között nem dolgoznak tengeren.

3. cikk

1. A jelen Egyezmény hatálya alatt álló személyek közül senki sem bízható meg a jelen Egyezmény hatálya alatt álló hajón való munkára, ha nem tud olyan, orvos által aláírt okmányt felmutatni, mely igazolja alkalmasságát arra a szóban forgó, tengeren végzendő munkára, illetve olyan igazolás esetében, mely kizárólag látóképességét tanúsítja, úgy olyan személy aláírása szükséges, akit az illetékes hatóság feljogosított ilyen igazolások kiadásával.

2. Attól a naptól két éven át, melyen a jelen Egyezmény az adott területre vonatkozóan hatályba lép, egy személy akkor is foglalkoztatható, ha igazolja, hogy a megelőző két év túlnyomó részében olyan hajón szolgált, mely a jelen Egyezmény hatálya alatt állt.

4. cikk

1. Az illetékes hatóság a hajótuladonosok és a tengerészek szervezeteivel való konzultációt követően írja elő a lefolytatandó orvosi vizsgálat jellegét, illetve az orvosi igazolásba beírandó részleteket.

2. A vizsgálat részleteinek előírásakor a figyelembe kell venni a vizsgálandó személy korát és az általa teljesítendő feladatokat is.

3. Az orvosi igazolás különösképpen is igazolja, hogy-

- (a) az adott személy hallása és látása, illetve olyan személy esetében, aki a fedélzeti részlegben fog dolgozni, (kivétel néhány szakembert, akik várható munkáját színlátásuk szokványos körülmények között nem befolyásolj(a) színlátása mind kielégítő; és
- (b) nem szenved olyan betegségben, melyet a tengeri szolgálat várhatóan súlyosbít, vagy arra képtelenné teszi, vagy esetleg veszélyeztetni mások egészségét a fedélzeten.

5. cikk

1. Az orvosi igazolás a kiállításától legfeljebb két évig marad érvényben.

2. Amennyiben az orvosi igazolás színlátásra vonatkozik, a kiállításától legfeljebb hat évig marad érvényben.

3. Ha az igazolás érvényességi ideje egy út során jár le, úgy annak érvényessége az út végéig megmarad.

6. cikk

1. Sürgős esetekben az illetékes hatóság megengedheti egy személynek, hogy egyetlen úton anélkül vegyen részt, hogy az előző cikkek követelményeit teljesítette volna.

2. Ilyen esetekben a foglalkoztatás feltételei ugyanazok mint az ilyen személlyel azonos besorolású tengerészek esetében, akiknek azonban van érvényes orvosi igazolásuk.

3. Az ezen cikk értelmében történő foglalkoztatás későbbi alkalmakkor nem tekintendő korábbi foglalkoztatásnak a 3. cikk szempontjából.

7. cikk

Az illetékes hatóság rendelkezhet úgy, hogy az orvosi igazolás helyett előírt formátumú igazolás is elfogadható arról, hogy a szükséges igazolást kiadták.

8. cikk

Létre kell hozni egy fórumot azok számára, akik orvosi igazolását a vizsgálatot követően elutasították, hogy további, egy egészségügyi bíró vagy bírók által lefolytatott vizsgálatnak vethessék alá magukat, akik függetlenek minden hajótulajdonostól, illetve hajótulajdonosok vagy tengerészek bármely szervezetétől.

9. cikk

Az illetékes hatóság ezen Egyezmény szerinti mindennemű feladata a hajótulajdonosok vagy tengerészek bármely szervezeteivel való konzultációt követően részben vagy egészben átruházható egy olyan szervezetre vagy hatóságra, mely tengerészek vonatkozásában átfogóan hasonló feladatokat lát el.

10. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

11. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Hat hónappal azután lép hatályba, hogy az alábbi országok közül kilenc ratifikálását bejegyezték: Amerikai Egyesült Államok, Argentín Köztársaság, Ausztrália, Belgium, Brazília, Chile, Dánia, Finnország, Franciaország, Kína, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, Kanada, Görögország, India, Írország, Olaszország, Portugália, Hollandia, Norvégia, Lengyelország, Svédország, Törökország, illetve Jugoszlávia, közöttük legalább öt olyan ország, melyek mindegyikének legalább egy millió regiszter tonna tengeri áruforgalma van. Ezen rendelkezés azért került a jelen Egyezménybe, hogy megkönnyítse és bátorítsa az Egyezménynek a tagállamok általi korai ratifikálását.

3. továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve hat hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációit nyilvántartásba vették.

12. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen

felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

13. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát a szervezet tagállamai által hozzá eljuttatott ratifikációk és felmondások nyilvántartásba vételéről értesíteni.

2. A főigazgató, mikor a szervezet tagállamait értesíti a hozzá eljuttatott utolsó olyan ratifikáció nyilvántartásba vételéről, mely az Egyezmény hatályba lépéséhez szükséges, köteles a szervezet tagjainak figyelmét felhívni az Egyezmény hatályba lépésének napjáról.

14. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója köteles az Egyesült Nemzetek Szövetségének főtítkárával az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban általa nyilvántartásba vett ratifikálások és felmondások minden részletét az Egyesült Nemzetek Szövetsége Kartájának 102. cikkével összhangban nyilvántartásba vétel céljából közölni.

15. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően minden tíz éves időszak elteltével jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

16. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 12. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

17. cikk

A jelen Egyezménynek francia és angol szöveg változatai egyaránt hitelesek.